

वारुणंवरुणदेवतासंबंधान् आप्यमित्यर्थः मूर्तिमत्समुपपत्त्यादिविग्रहवत् आप्यत्वेहेतुः आपस्तस्मात्भिरयत आपस्तंभ्रघनीभावंपृथिव्यादिरूपंप्राप्ताः तद्यदर्पांशरआसीन्तत्समहन्यतसपृथिव्यभवदिति श्रुतेः ॥ ४ ॥ एतदाक्षिपति कथमिति भौतिकस्तृष्टावेवचतुर्मुखस्याधिकांशद्वानां च प्रागेवस्तृष्टत्वात्तस्य जलादिरूपत्वोक्तिरयुक्तेत्याक्षेपाभिप्रायः ॥ ५ ॥ ब्रह्मकल्पेब्रह्मलोकेकल्पादावित्यर्थः लोकानांसंभवत् सतिस्तत्रविषयेसंदेहः तथाहि कालःस्वभावोनियतियदृच्छाभूतानिनियोनिःपुरुषइतिचित्यमिति श्रुत्यैवानेकपक्षोपन्यासात् तत्रकालइतिज्योतिषिकाः स्वभावइतिबौद्धालोकायतिकाश्च नियतिरदृष्टंकारणं कर्मनिमीमांसकाः यदृच्छेत्यार्हताः भूतानीतितात्त्विकादयः योनिर्जगत्कारणंपुरुषइत्यौपनिषदाः ॥ ६ ॥ एवंसंदेहेसति ध्यानयोगएवशरणीकरणियइत्याख्यायिकामुखेनाह तेऽतिष्ठन्निति ध्यानंध्यायंत्यस्मिन्नि तिब्युत्पत्त्यादयंपुंडरीकं आलंब्य आलंबनीकृत्यमौनं ध्यानं चिन्तनो धरूपयोगमास्थिताः संतः अतिष्ठन् ॥ ७ ॥ श्रुतौयद्यपि ते ध्यानयोगानुगता अपश्यन् देवास्त्रांशं किं स्वर्गैर्निर्गूढाभित्यनुभवगम्योयमर्थइ त्युक्तं तथापि अनुभवे भ्रांतत्वसंभवात् श्रुतिरेव निष्कलंकं प्रमाणमित्याशयेनाह तेषामिति तत्र तदयं पुंडरीकेन भस्तलाद्वादकाशाख्यात् मायाविशिष्टाद्वल्लणः ॥ ८ ॥ सरस्वतीमेवाह पुरेति हादार्काशेगुरु

पृथिवीपर्वतामेधामूर्तिमंतश्चयेपरे ॥ सर्वतद्धारुणं ज्ञेयमापस्तस्मात्भिरयतः ॥ ४ ॥ भरद्वाज उवाच कथं सलिलमुत्पन्नं कथंचैवाग्निमारुतौ ॥ कथं वामेदिनीस्तृष्टे त्यत्र मे संशयो महान् ॥ ५ ॥ भृगुरुवाच ब्रह्मकल्पेपुरा ब्रह्मन्ब्रह्मर्षीणां समागमे ॥ लोकसंभवसंदेहः समुत्पन्नो महामनां ॥ ६ ॥ तेऽतिष्ठन् ध्यानमालंब्यमौन मास्थाय निश्चलाः ॥ त्यक्ताहाराः पवनपादिव्यं वर्षशतं द्विजाः ॥ ७ ॥ तेषां ब्रह्ममयी वाणी सर्वेषां श्रोत्रमागमत् ॥ दिव्या सरस्वती तत्र संवभूव न भस्तलान् ॥ ८ ॥ पुरास्तिमितमाकाशमनंतमचलोपमं ॥ नष्टचंद्रार्कपवनं प्रसुप्तमिव संवभौ ॥ ९ ॥

कयुक्त्या स्थूलदेहासंगेन चित्तधारयन् प्रथमं कज्जलश्यामलेन तमसा व्याप्तमचलमनंतमशब्दमाकाशं पश्यति तच्च तमः क्रमेण कालिमानं जहत् अवशयायाख्यनीहाराख्येण ततो धूमरूपेण च भाति ततः किंचि त्तमसोपगमे सुधिरमनंतमाकाशं पश्यति सतत्र श्वांतस्त्वृषार्तइव भूत्वा जलं स्मरति तच्च जलं क्षणेन तमेवाकाशं पूरयति तत्र यथा घटे जले नापूर्यमाणे शब्दो वायुश्चाग्निष्यज्यते तथैव तत्र शब्दवायू आविर्भवतः ततश्च त योर्जलवायोरण्योरिव संघर्षात्तेज उत्पद्यते तेन च हादार्काशं निस्तिमिरीकुर्वता वायुना सह संयोगमेत्यसलिलमाकाशे समुत्क्षिपता जलपवनसंपर्कादालाघानी क्रियते सोऽयं त्रयाणां संघातः पृथिवीनामभवति एवं भूतानि च ह्याभौतिकाभ्यपि सृजति पुनश्च तत्सर्वमुपसंहृत्य केवलचिन्मात्रेण रूपेण निरुद्धं सर्वदृष्टिस्तिष्ठतीति योगिनामुपवक्तुमः तदुपक्रमं एकदेशेन श्रुतिरनुब्रूयति नीहाराधूमार्कानलानिलानां स्वरोतविद्युत्स्फ टिकशरीराणां एतानि रूपानि पुरः सराणि ब्रह्मण्यभिव्यक्तिकराणि योगेति स एवायं भूतोत्यसिक्तमोऽत्र पुरास्तिमितमाकाशमित्यादिना श्लोकेन केन प्रतीतिपादितः अक्षरयोजनाविद्वत्प्राया ॥ ९ ॥